

skønner så meget forkert, at ministeren tror, jeg vil støtte sådan et lovforslag, som her foreligger. Det er nok den samme fejl, som ministeren begik i det omtalte interview fra før.

Men det, jeg vil spørge ministeren om, er: Vil det sige, at man sætter den kommunale styrelseslov ud af kraft? Det er jo sådan, og det må ministeren vide som mangeårig borgmester, at det er kommunalbestyrelsen, der på kommunens vegne køber fast ejendom, og som følge deraf må det jo være sådan, at man sætter styrelsesloven ud af kraft.

Jeg vil gerne have en bekræftelse på, at det er det, der sker, når ministeren siger, at man på kommunens ansvar kan erhverve bygninger.

Så vil jeg også gerne spørge: Hvis man nu sælger denne bygning efter en 2-3 år, fordi der ikke er brug for den mere, og bygningen f.eks. har visse fejl og mangler eller ligger på en forurenede grund, er det så Udlændingestyrelsen eller kommunen, der har ansvaret?

Tove Fergo (V):

Jeg undrer mig lidt over selve den mulighed i lovforslaget, at Udlændingestyrelsen skal kunne købe ejendomme op på kommunens vegne, hvis kommunen ikke anviser boliger.

Jeg går ud fra, at de mennesker, som bor i Danmark og har lovligt ophold her, både flygtninge og indvandrere, står på ventelister til boliger som alle andre, der bor her i landet. Hvor kommer det overhovedet ind, at det skal være nødvendigt at opkøbe boliger? De står vel på venteliste, og når de står for tur, ligesom når andre borgere står for tur, kommer de ind i de ejendomme, som kommunen enten har råderet over, disponerer mere eller mindre over eller i de almennyttige boliger. Jeg forstår ikke helt, hvorfor der skal laves om på det. Hvorfor der skal noget særligt til på det her område?

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg vil ikke tro, at fru Tove Fergo ikke forstår det her. Sagen er jo, at der er enkelte kommuner i Københavnsområdet, der direkte siger nej til at tage flygtninge ind på deres område. Det er grunden til, at vi er nødt til at indskærpe det ret så meget over for de få kommuner.

Det er ikke den generelle regel, at Udlændingestyrelsen skal købe ejendomme op. Det er kun, såfremt kommunen ikke retter sig efter det, der er princippet, nemlig at man fordeler flygtningene solidarisk mellem forskellige kom-

muner, og det må fru Tove Fergo som præst have i alt fald en vis forståelse for.

De dér tænkte situationer, hr. Ole Donner nævner, om hvad, hvis, såfremt og så videre, er det da umuligt at svare på.

Jeg håber aldrig, der bliver brug for at bruge reglen. Den er også kun sat ind, så kommunerne selv kan finde ud af at løse problemet, men der er jo en bestemt kommune her i nærheden af København, der har sagt, at den overhovedet ikke vil være med. Borgmesteren er godt nok ikke Venstremand, men han er da borgerlig.

Ole Donner (DF):

Jeg synes, det var en uhyre interessant oplysning, indenrigsministeren kom med. Han fremsætter altså forslag til en lov, som han ikke håber bliver iværksat, og den gælder for øvrigt kun for København og omegn.

Men jeg spurgte direkte: Sætter man den kommunale styrelseslov ud af kraft ved det her? Hvad vil der ske, hvis et byrådsflertal eller et byråd i enighed siger, at det hverken vil eje eller have den bygning? Bliver det så trukket ned over hovedet på dem?

Og uanset om det er en tænkt situation eller ikke, vil jeg gerne vide, hvem der har ansvaret, hvis der er fejl eller mangler ved bygningen.

Tove Fergo (V):

Jeg kan ikke forstå indenrigsministeren, for det er jo sådan i Danmark, går jeg ud fra, at man kan bosætte sig, hvor man vil, og at man kan lade sig skrive op til en bolig, hvor man vil. Det kan man jo også, selv om man er mørkhåret og brunøjet og har et fremmedartet klingende navn. Og jeg kan ikke forestille mig, at der er nogen kommuner, som simpelt hen afviser mennesker, der har et anderledes navn eller et udseende, der viser, at de er fra et andet sted i verden.

Så jeg kan slet ikke forstå, hvad ministeren siger. Jeg har ikke været ude for, at der er nogen borgmestre, som siger, at de ikke vil have mørkhårede, brunøjede med fremmedartet klingende navne ind i deres kommune, og at de overhovedet ikke må stå på venteliste i nogen af deres boligselskaber.

Hvis det stadig væk er et frit land, hvor man kan bevæge sig rundt, hvor man vil, kan man lade sig skrive op til en bolig dér, hvor man nu gerne vil bo.